

1897-10-07

SENDER

Louis Glass

RECIPIENT

Jens Ferdinand Willumsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Sender's location:

København (Danmark)

Mentioned people:

Juliette Willumsen

Archive:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/I/4 - FG

TRANSCRIPTION

Kjøbenhavn. 7-10-97.

Kære Willumsen!

Jeg har besluttet mig – jeg tager ikke imod Tilbudet, Deres Atelier skal ikke tramps til af en Flok kedelige og dumme Mennesker.

Forøvrigt er det mærkeligt så Deres Arbejder fæstner sig i Erindringen, de ligesom tvinge En til at skabe med, både Leret og Farverne synes et uvilligt

og for tungt Stof til at kunne fremstille det tænkte, vel netop fordi det tænkte er mer end Form og Farve.

Man kunne råbe Ak og Ve over det at være Kunstner, to Mure skal man svinge sig over – himmelhøje! – på den ene Side Flovhed, Fladhed og Idioti, på den anden, Ondskab Misundelse og Chicaneri. De første Egenskaber forekomme mig personificeret i et seigt [Goin], så siegt, at det bliver siddende selv om man skiller Hovedet fra Kroppen,

og overfor de sidste kan man ligesågodt straks capitulere.

Hvor finder man her Redningsmanden, den rige Mand, ham der kan betale Kunsten og som kun interessere sig for den for dens egen Skyld. Han tilhøre Romanerne., Vore Pengemænd ere rå, de praler og slår på deres fyldte Lommer, de ligne giftige Champignons, der strutter af Velvære og kun eksistere til deres egen Forherligelse.

Nå! – det var ikke Meningen med disse Liner, men – en Skrivepen kan også Diarrø.

Kom på Søndag 14 Dage og

hør på den lille Koncært og tag Deres Frue med – jeg tror den vil more Dem.

Med venlig Hilsen

Deres

Louis Glass.

Kjøbenhavn . 7 - 10 - 97.

Kære Willumsen !

Jeg har besluttet mig —
Jeg tager ikke imod Tilbødet,
Deres Otteier skal ikke trænges
til af en Flok Kedelige og Dummere
Mennesker.

Fødselstid er det mærkeligt
så Dens Arbejder fødtner sig
i Erindringen, de synes at bringe
En til at skabe med, både
Leret og Farverne synes et uivligt

og for tungt Stof tre at Kåmme
fremstille det tænkte, vel metop
fordi det tænkte er mere end Fodur
og Fædre.

Man Kåmme vabe Ak og Ve
over det at være Kånebner,
to Måne skal man svinge sig
over - himmelhøje! - på den
ene Side Floored, Fædret og
Fædret, på den anden, Ondskab
Mordelse og Chicaneri. De første
Egenkaber forekomme mig personi-
ficeret i et reigt Fodur, så reigt,
at det bliver aiddende selv om
man skæller hovedet for Krappen,

og over for de arde Kan man
lige så godt straks capitulere.

For finder man her Rednings-
manden, den rige Mand, Kan
der Kan betale Kunsten og som
Kan interessere sig for den for dens
egen Skyld. Kan de høre Romanerne,
Vore Velgængende ere gå, de præler
og slår på deres fyldte Lommer,
de lyne gøftige Champignons, der
stråler af Velvære og Kan eksistere
til deres egen Forherligelse.

Nå! — det var nu ikke
Meningen med disse Linier, men —
en Skrivelse Kan også drage.

Rom på Søndag 14 dage og

hør på den lille koncert og
tag deres frie mel — j's tro
den vil gøre dem.

Mrs. Henry Wilson
Jens

Quintessence